

Votre Programme Matmidim – Chiour BETH
Parashat Ki Tissa – Du 28 Fevrier au 4 Mars 2021

בס"ד

Matmidim
Programme d'étude Mondial

Sujet de la semaine :

**Haguefen acquitte
les autres boissons**

Cette semaine, le sujet d'étude porte sur **la Brah'a de Peri Haguefen qui acquitte les autres boissons lorsque l'on a bu du vin.**

Nous devons comprendre quel Din permet cela. Nous avons étudié la Souguia de Ikar (aliment principal) Vétafel (aliment secondaire) où la Brah'a de l'aliment principal acquitte le secondaire (par exemple la Braha sur une frite acquitte celle sur la moutarde). Or on trouve plusieurs façons de valider Ikar Vétafel : le Tafel est consommé pour aider à manger le Ikar, ou bien un aliment représente la majorité du plat, ou encore le Tafel vient en accompagnement du Ikar.

Concernant le vin par rapport aux autres boissons, nous ne pouvons nous appuyer sur ces explications. Lorsque je bois du café après du vin, il n'y a pas de « rapport de force » entre eux comme ceux cités précédemment.

Nous énumérerons dans cette Souguia plusieurs lois qui ont été dites en comparaison avec le pain qui lui aussi a le Din de Ikar, afin de parvenir à définir le Ikar Vétafel spécifique au vin.

Bon Limoud sur Matmidim !

Tephila avant le Limoud

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, שלא יארע דבר תקלה על ידי, ולא אכשל בדבר הלכה, וישמחו בי חברי, שלא אמר על טמא טהור ולא על טהור טמא, ולא על מתר אסור ולא על אסור מתר, ולא יכשלו חברי בדבר הלכה ואשמח בהם. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה. גל עיני ואביטה נפלאת מתורתך.

Tephila après le Limoud

מודה אני לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, ששמת חלקי מיושבי בית המדרש. ולא שמת חלקי מיושבי קרנות. שאני משכים והם משכימים. אני משכים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטלים. אני עמל והם עמלים. אני עמל ומקבל שקר והם עמלים ואינם מקבלים שקר. אני רץ והם רצים. אני רץ לחיי העולם הבא, והם רצים לבאר שחת. שנאמר ואתה אלהים תורדם לבאר שחת. אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם, ואני אבטח בך.

Programme du Dimanche

L'étude aujourd'hui est dédiée

A la réussite de Tsyon Yossef ben Itshak

1) Les sources du Din

מא: כיצד מברכין פרק שישי ברכות

רש"י

ולבסוף ולא כלום: פת פוטרת.
בין לפנייהם בין לאחריהם: דברים
הנאים מחמת הסעודה. ללפת זהו
את הפת: אין טעוין ברכה. דהו
להו טפלה הלכך כל מידי בין מזון
בין פירות שהביאו ללפתן אין בו
ברכה לא לפניו ולא לאחריו: שלא
מחמת הסעודה בסוף הסעודה. כגון

דייסא וכן כרוב ותרדן שאינן לפתן ובאין למזון ולשזבע: טעוין
ברכה לפנייהן. דלאו טפלה נינהו ואינן בכלל לחם דנפטור בזכרת
המוציא: ולא לאחריהן. דמיני מזון נינהו וזכרת המזון פותרתן: דברים
הרגילין לבא לאחר סעודה. כגון פירות אפי' הביאין בתוך הסעודה
שלא מחמת לפתן: טעוין ברכה בין לפנייהן. דלאו טפלה נינהו:
בין לאחריהם. דאין ברכת המזון פותרתן דלאו מזוני נינהו:
דגורם ברכה לעצמו. זכמה מקומות הוא בא ומזכרין עליו ואע"פ
שלא היו זריכים לשתייתו: רב הוגא אכל תליסר ריפסי. מפת הבאה

בכסנין בלבד ופליגא דר' חייא דא"ר חייא
פת פותרת כל מיני מאכל ויין פוטר כל מיני
משקים אמר רב פפא דהלכתא דברים הבאים
מחמת הסעודה בתוך הסעודה אין טעוין
ברכה לא לפנייהם ולא לאחריהם ושלא
מחמת הסעודה בתוך הסעודה טעוין
ברכה לפנייהם ואין טעוין ברכה לאחריהם
לאחר הסעודה טעוין ברכה בין לפנייהם
בין לאחריהם שאלו את בן זומא מפני מה
אמרו דברים הבאים מחמת הסעודה בתוך
הסעודה אינם טעוין ברכה לא לפנייהם
ולא לאחריהם אמר להם הואיל ופת
פותרתן אי הכי יין נמי נפטריה פת השאני יין
דגורם ברכה לעצמו

Etudier la Mah'loket entre Rabi Hya et
Rav Papah. Peut-on comparer le vin avec
le pain dans cette Mahloket ? Voir la
Mah'loket entre Tosfot et Roch sur le
Psak Halah'a

תוספות

זמקום רבי. ה"ג: ויין פוטר כל
מיני משקין. ולכאורה מיירי בין
זלא סעודה דאי זהדי פת תיפוק ליה
דפטר ליה פת דאפי' יין נמי רצה
לומר הספר בסמוך דפטור אי לאו
טעמא דקובע ברכה לעצמו אלא
מיירי זלא סעודה ואפ"ה יין פוטר
ולית הלכתא כוותיה שהרי מפת
פותרת אין הלכה כמותו אלא כפסק
רב פפא א"כ גם מהא דקאמר יין
פוטר וכו' לית הלכתא כוותיה:

רא"ש מסכת ברכות פרק ו סימן כו

ופליגא דרבי חייא דאמר רבי חייא פת פותרת כל
מיני מאכל(ס) ויין פוטר כל מיני משקה ואף על גב
דפליגא עליה בפת ביין ליכא דפליג עליה והלכתא
כוותיה ביין

שולחן ערוך אורח חיים סימן קעד סעיף א

יין שבתוך הסעודה מברך עליו בורא פרי הגפן, ואין הפת פוטרו

שם סעיף ב

יין פוטר כל מיני משקין. הגה: אפילו מברכה ראשונה (הר"י פרק כיצד מברכין וב"י בשם הפוסקים)

Les mots du jour à apprendre :

Sorte	מין
Boisson	משקה
Il s'agit	מירי

Programme du Lundi

L'étude aujourd'hui est dédiée à la bonne santé de Juliette bat Marcelle

2. Cas de Sileq

Lorsqu'une personne a fait la Brah'a sur le vin et a commencé à consommer aussi quelques boissons, puis décide d'arrêter de boire du vin, doit-il dès lors faire la Brah'a sur les prochaines boissons ? Comparaison avec le cas du pain.

* Din sur le pain

תוספות מסכת ברכות דף מא עמוד ב

(Optionnel)

לאחר הסעודה גרסי' - ותו לא ולא גרסי' דברים הבאים בהך סיפא והכי פירושו אם הביאו דברים שהזכרנו אחר הסעודה פי' לאחר שמשכו את ידיהם מן הפת שוב אין הפת פוטרן כלל והוי כמו שאכלן בלא שום סעודה ובין דברים הרגילים לבא מחמת הסעודה ובין דברים שאין רגילים לבא מחמת הסעודה טעונים ברכה לפניהם ולאחריהם דאכל דברים דלעיל קאי ועכשיו אין לנו דין זה דאין מנהג שלנו למשוך ידינו מן הפת כלל עד לאחר בהמ"ז אלא כל שעה שאנו אוכלין פירות או שום דבר קודם בהמ"ז דעתנו לאכול פת כל שעה וקיי"ל כפסק דרב פפא

שולחן ערוך אורח חיים סימן קעז סעיף ב

ודברים הבאים לאחר סעודה קודם ברכת המזון, שהיה מנהג בימי חכמי הגמרא שבסוף הסעודה היו מושכים ידיהם מן הפת ומסירים אותו וקובעים עצמם לאכול פירות ולשתות, כל מה שמביאים אז לפניהם, בין דברים הבאים מחמת הסעודה בין דברים הבאים שלא מחמת הסעודה, טעונים ברכה בין לפניהם בין לאחריהם, דהמוציא ובהמ"ז אין פוטריין אלא מה שנאכל תוך עיקר הסעודה; ודין זה האחרון אינו מצוי בינינו, לפי שאין אנו רגילין למשוך ידינו מן הפת עד בה"מ

* Din sur le vin

Voir le Guinat Vradim. Voir aussi le Mishna Broura qui dit qu'en son temps on ne buvait pas de vin pendant le repas, mais que d'autres boissons alcoolisées (qui ne seraient pas acquitées par le pain selon certains) sont acquitées par le vin du Kidoush, or c'est un Din de Sileq ...

שולחן ערוך אורח חיים הלכות בציעת הפת, סעודה, וברכת המזון סימן קעד סעיף ד

אם קבע לשתות לפני המזון, א"צ לברך על יין שבתוך המזון, דיין שלפני המזון פוטרו; וכן יין של קידוש פוטר יין שבתוך המזון; וכן המבדיל על השלחן [...]

משנה ברורה סימן קעד ס"ק ח

וכן יין של קידוש - קמ"ל דלא תימא דוקא יין קודם המזון דחשיב דבא לפתוח המעיים ולשתות פוטר בתוך הסעודה אבל יין קידוש דבא עיקרו למצוה אימא לא קמ"ל דפוטר ונ"ל פשוט דבמדינתנו שאין אנו רגילין לשתות יין בתוך הסעודה אפילו בשבת אינו פוטר אלא א"כ היה דעתו לזה מתחלה וכמו שכתבתי מקודם

משנה ברורה סימן קעד ס"ק ט

[...] ולענין יי"ש יש אחרונים שכתבו דצריך ברכה בתוך הסעודה משום שאין שותין אותו מחמת צמאון האכילה כשאר משקין אבל המ"א כתב דבתוך הסעודה א"צ ברכה משום דאז בא לעורר תאות המאכל וחשיב גם זה מחמת הסעודה [...]. וכל זה שייך רק לענין חול אבל בשבת ויו"ט בשחרית אין שייך כ"ז דהרי בודאי כבר קידש על הכוס וממ"נ אם קידש על היין הלא פוטר כל המשקין [ובאופן המבואר לעיל בסק"ג] ואם קידש על השכר וכיו"ב הלא מברך שהכל וממילא נפטר גם זה

שו"ת גינת ורדים חלק אורח חיים כלל א סימן א

(Optionnel)

מעשים בכל יום בסעודות גדולות שלאחר שמברכין ברכת המזון על כוס של יין מביאין עוד משקה הקפה כדי ליישב דעתו של אדם ממאכליו ומיין משתיו ונסתפקו בדבר זה שלמים וכן רבים אם צריך לברך על משקה זה ברכותיו הראויות לו יש שאמרו שאין צורך לברך כלל דקי"ל יין פוטר כל מיני משקים ויש דוחים דבריהם שלא אמרו כן אלא כשקובע עצמו לשתיה אבל באקראי בעלמא לא וכאן הרי אינם קובעין עצמם לשתות יין אח"כ

[...] הולעולם המחשבה מועלת ומהני שאם כיון בשעת הברכה בין לשתות שאר משקין בין לשתות עוד יין דש"ד לפי שמחשבתו זו משויא ליה להך אכילה או להך שתיה קיבעא אלימתא ושפיר פטרי לכל מילי [...]

Les mots du jour à apprendre :

A cause	מפני
A cause de quoi ?	מפני מה
Sont en désaccord	פליגי

Programme du Mardi

L'étude aujourd'hui est dédiée à la Réfoua Chéléma

de Dan ben David

3. Consommation pour accomplir une Mitsva

Concernant le pain, même lorsqu'il est consommé en tant que Mitsva, il acquitte les autres aliments. Mais lorsqu'il s'agit de vin, le Batei Kéhouna met en avant un Din différent.

Revoir le Mishna Broura plus haut ל"ט ס"ק

רבי עקיבא איגר אורח חיים סימן קעד סעיף ב

יין פוטר. ע' בס' בתי כהונה ח"ב בכלל בית דין סי' ב' בארוכה והעלה דדוקא בשותה יין דרך שתייה שרצונו לשותות יין אבל בשותה מצד כוס של ברכת המצות כגון כוס בהמ"ז וכדומה אינו פוטר יין. וע' במג"א ס"ק י"א.

מגן אברהם סימן קעז ס"ק א

[...] נ"ל דאם אין חפץ לאכול פת ואוכל מעט פת ומברך עליו המוצי' אין פוטר המאכלים דהא לא קי"ל כר"ח דאמר פת פוטר כל מיני מאכל אלא דוקא בקובע סעודתו על הפת אמרי' דכל המאכלים מחמת הפת הן באים אבל כשאין חפץ לאכול פת אינו פוטר וכ"ש אם אוכל פחות מכזית כנ"ל ואפשר לו' כיון דדרך לקבוע סעודה עליהם הפת פוטרתן וצ"ע לכן לא יברך עליהם ולא על הפת אם לא בשבת וי"ט

4. Quantité de vin à consommer pour pouvoir acquitter les autres boissons

* Quantité pour le pain

Voir ce que les Richonim suivants ont expliqué pour comprendre comment le pain acquitte les autres aliments, afin de pouvoir expliquer pourquoi il faut avoir consommé au moins un Kazaït de pain. Voir Rachi sur la Guemarra précédente (optionnel).

תוספות מסכת ברכות דף מא עמוד ב

(Optionnel)

על כן פי' ר"י דברים הבאים מחמת הסעודה בתוך הסעודה כלומר הרגילים לבא מחמת הסעודה בפת שרגילים לאכלן עם הפת כגון בשר ודגים וכל מיני קדרה והביאן בתוך הסעודה אין טעוין ברכה לפנייהם ולאחריהם אפי' אכלן בתוך הסעודה בפני עצמן בלא פת דכיון דמשום פת הם באין הפת פוטרן אבל דברים שאין דרכן לבא בתוך הסעודה כגון תמרים ורמונים ושאר כל פירות שאין רגילים ללפת בהן את הפת טעוין ברכה לפנייהן דכיון דלאו משום לפתן אתו אין הפת פוטרן

חדושי הריטב"א מסכת ברכות דף מא:

אמר להם הואיל ופת פטרן. פירוש לא מדין טפלה דלא מיקרי טפלה כלל אלא כשנאכל עמו כגון דברים הבאים ללפת הפת אבל כל היכא דלאו ללפת לא מיקרי טפלה אלא ה"ק הואיל דפת פטרן [...] לפי שפת עיקר סעודה לכל אדם כנגד כל דבר שיבא אחריו מחמת סעודה [...]

Explication du Iguerot Moshé concernant la quantité de pain à consommer :

שו"ת אגרות משה אורח חיים חלק ד סימן מא

וגם יש לידע דאם אכל פחות מכזית פת לא נפטר כל המינים שיאכל מברכה ראשונה, עיין במג"א סימן קע"ז סק"א והוא מסתפק גם באכל כזית אם עיקר סעודתו הוא על הבשר והדגים ולא על הפת, אך שכתב וכ"ש אם אוכל פחות מכזית, עיין במחה"ש ובלב"ש ובפמ"ג. ולדינא נראה לע"ד דאם אוכל כזית פת בכדי אכילת פרס הוא עיקר הסעודה בהכרח שזה עושה חיוב בהמ"ז גם מדאורייתא והשביעה הוא רק תנאי להחיוב, שלכן נעשין בהכרח טפלה להסעודה שהעיקר הוא הפת ופוטר כל דברים הבאים להשביע כמיני דייסא וכן בשר ודגים וכל מיני קדרה שרגילין לבא בסעודה, דהא כן נפסק (שו"ע או"ח) בסימן קע"ז סעיף א' כתוס' דף מ"א ע"ב ד"ה הלכתא, ואין חלוק בכונתו דאף דאין הלכה כר' חייא בפת על הדברים שבאים בלא סעודה הלכה כמותו בבאין מחמת הסעודה דפת פוטרן דגם ר"פ סובר כמותו בסעודה. אבל כשאכל פחות מכזית אין זה נחשב סעודה כלל וכיון שאין הלכה כר' חייא בפת צריך לברך על כל דבר ברכתו השייך לו, ולכן אסור ליכנס לספק ויחליט תחלה אם יאכל כזית פת או לא כדי שידע אם צריך לברך על המינים שיאכל או שנפטר בברכת הפת

Les mots du jour à apprendre :

Avec	בְּהֵדִי
A l'intérieur de	בְּתוֹךְ
Après	אַחַר

Programme du Mercredi

L'étude aujourd'hui est dédiée à la Réfoua Chéléma de Yonathan ben Yosseef

* Quantité pour le vin

ביאור הלכה סימן קעד סעיף ב

ועיין בח"א ובנ"א שכתב דדוקא בשותה יין בקביעות אבל לא בשותה כוס אחד או ב' ואין בדעתו למשוך עצמו ביין וכ"ש כשמקדש ושותה רק כמלא לוגמיו דלא מהני לפטור המשקין אפילו היו המשקין לפניו בשעת ברכה. והנה אף שבמשנה ברורה סתמנו שלא כדבריו מפני שהרבה אחרונים חולקין ע"ז וסוברין דאפילו בלא קבע לשותות יין ג"כ מהני לפטור שאר משקין כשעומדין לפניו בשעת ברכה מ"מ נראה דאין להקל רק כששתה עכ"פ כמלא לוגמיו שהוא שיעור חשוב דמייטבא דעתיה דגם לענין קידוש כמה גדולי ראשונים סוברין דאינו יוצא בפחות ממלא לוגמיו כמבואר בסימן רע"א סי"ד בביאור הלכה עי"ש ואף שאנו מקילין בדיעבד וסוברין דשיעור כולם מצטרף למלא לוגמיו היינו רק לענין לצאת ידי מצות קידוש אבל לא דלהוי זה הטעימת משהו שיעור חשוב שיהיו כל המשקין ששותה אחריו טפלין לו. והנה מדברי הדה"ח שהעתקתי דבריו במ"ב [לענין המסובין שלא טעמו מן הכוס שצריכין לברך על המשקה ששותין] מוכח דעתו דס"ל דאפילו בטעימת כל שהוא מן היין סגי לפטור עי"ש שאר המשקין ומ"מ לדינא צ"ע וכנ"ל ונכון לכתחלה שמי שירצה לפטור שאר המשקין ישתה עכ"פ מלא לוגמיו [ובלא"ה יש ליזהר בזה כמ"ש בסי' רע"א סי"ד] ואם לא שתה מלא לוגמיו יבקש לאחד שלא טעם כלל מן הכוס שיפטרנו בברכה על המשקין או שיברך על מעט צוקע"ר לפטור המשקין

4. Faut-il que les boissons soient devant lui au moment de la bénédiction sur le vin ?

Si l'on considère que les boissons seront acquittées lorsqu'elles sont devant lui-même dans un cas où l'on n'a pas pris une « Seouda » de vin, comment comprendre que la Brah'a du vin les acquitte ?

ט"ז אורח חיים סימן קעד ס"ק ב

מבואר במרדכי פ' כ"מ דוקא אם היו שאר המשקין לפניו בשעה שבירך על היין אז פוטר היין אותם

דגול מרבבה אורח חיים סימן קעד סעיף ב

אחר מחילת כבודו של הטורי זהב נראה לענ"ד שלא דק בהעתקתו הדברים האלה, שבמרדכי מבואר שזה דוקא בזמנינו שאין אנו קובעים על היין, וכן הביאו הדרכי משה אות (ד') [ה], וסיים על זה וכתב הר"א מפראג [בהגהות הטור] דלפי דברי הטור אין חילוק בין זמן הזה לזמנם. ושוב סיים הדרכי משה ועיין לקמן סימן רי"ג כיצד נקטינן הלכתא בהא. (וכן) [וכוונתו] דלקמן סימן רי"ג סעיף א' מבואר דגם היין מהני הסיבה לדידן, א"כ לא קיימא לן גם כאן כדברי המרדכי

משנה ברורה סימן קעד ס"ק ג

כל מיני משקים - ובלבד [ה] שיהיו לפניו על השלחן בשעה שבירך על היין [דאלו לא היו לפניו בשעת ברכה אף שהביאו המשקין לפניו בשעה שעמד עדיין היין לפניו לא מהני וצריך לברך עליהם] ויש מקילין אפילו לא היו לפניו ורק שהיה דעתו עליהם. וכ"ז בשלא קבע עצמו לשתות יין ורק כוס זה בלבד אבל אם קבע לשתות יין הסכימו כמה אחרונים דפוטר אפילו המשקין שלא היו לפניו בשעת ברכה כיון שבאו לפניו עכ"פ בעוד שהיין לפניו [ואם באו לפניו אחר גמר שתיית היין צריך לברך על המשקין כ"כ מהר"מ בנעט בביאורו אם לא שהיה דעתו על המשקין קודם גמר השתייה] ולכתחלה טוב יותר לעולם שיהיו שאר המשקין לפניו בעת ברכתו על היין. ודע שאם קידש על היין והוציא אחרים בברכתו אם לא טעמו מכוס של קידוש ורוצים לשתות שארי משקין אף שהיו לפניו בשעה שבירך על היין צריכים לברך על המשקין כי הטעם שייין פוטר הוא משום שכל המשקים טפלים לו וכשאינו שותה לא שייך טעם זה ועיין בבה"ל מה שכתבנו עוד בענין זה

שער הציון סימן קעד ס"ק ה

(Optionnel)

ה) ט"ז בשם מרדכי [ובודאי דאפילו לא קבע, דהא לדידה אין בזמן הזה קבע לייין]. ואף דמלבוש משמע דהשולחן ערוך מיירי בדקבע על היין, וכן מצדד בעולת תמיד וכן הסכים בנשמת אדם לדינא, הרבה אחרונים חולקין על זה, הלא המה השיירי כנסת הגדולה ואליה רבה ושל"ה בספר עמק ברכה, וכן המגן אברהם לקמן בסוף סעיף קטן י"א [ועיין בפרי מגדים באשל אברהם סימן ר"ח אות א'], ודרך החיים בהלכות קידוש והגר"ז כולם הסכימו דבהיו לפניו מהני אף כשלא קבע על היין, וכפשטות דברי המרדכי, וכן משמע בביאור הר"מ בנעט על המרדכי אות ק"ד, עיין שם, דבקבע על היין אין צריך שיהיו המשקין לפניו בשעת ברכה, ובדלא קבע מהני כשהיו לפניו. ובאמת בפירוש רבנו חננאל המובא בתלמידי רבנו יונה ובתוספות רבנו יהודה ובאור זרוע גם כן לא נזכר כלל ענין קביעות, רק שהיה היין והמשקין לפניו ואז הכל נטפלים לו, עיין שם [ואפשר לומר עוד דגם הרשב"א שכתב בדקבע על היין, גם כן כוונתו דבזה פוטר אף שלא היו המשקין אז לפניו, אבל בהיו לפניו מודה דאין צריך קבע, וכדמשמע מפשטיות דברי המרדכי, ודלא כמו שכתב בנשמת אדם, דלדידה בלא קבע לא מהני אף כשהיו אז המשקין לפניו]

Les mots du jour à apprendre :

Ail	שום
Aucun	
S'est retiré	ס'ילק
A chaque instant	כָּל שְׁעָה

Programme du Jeudi

L'étude aujourd'hui est dédiée à la Réfoua de Shimon ben Juliette

5. Compréhension des Dinim d'après Tosfot

תוספות מסכת ברכות דף מב עמוד א

ר"י ור"ת היו אומרים שלא לברך כלל אשאר משקין הבאין בתוך הסעודה וטעמא דפת פוטרת כל הדברים הבאים בשבילה והשתא יין פוטר כל מיני משקין **לפי שעיקר משקה הוא והוא ראש לכל מיני משקין** ולכך הוא העיקר והן טפלין לו לענין ברכה והלכך משקין הבאין מחמת הסעודה שבאין בשביל הפת לשרות המאכל וגם א"א לאכילה בלא שתיה והלכך פת פוטרתן חוץ מן היין כדקאמר גמרא טעמא

Comment comprenez-vous le Din de Ikar Vétafel selon ce Tosfot ? Vérifiez votre explication en reprenant chacun des Dinim vus plus hauts selon cette grille de lecture. Revoir aussi la Mah'loket du début entre Tosfot et Roch.

6. Tafel du Tafel

Annalyser le cas du Biour' Halah'a avec l'explication de Tosfot ci-dessus.

ביאור הלכה סימן קעד סעיף ב

יין פוטר כל מיני משקין - ולפ"ז השותה קאו"ע אחר שתיית יין א"צ לברך עליו ואף על הצוקע"ר שנוטל בפיו למתק השתיה ג"כ א"צ לברך דהוא נטפל להקאו"ע והקאו"ע להיין [ת' ח"ס או"ח סימן מ"ז] ועיין בח"א בכלל נ"ה בנשמת אדם שכתב דאינו פוטר אא"כ שתה תחלה ואח"כ לקח הצוקע"ר בפיו דאם יהנה תחלה מן הצוקע"ר לא יהיה טפל להמשקין ודעתו שם דיותר טוב שיקח תחלה מעט צוקע"ר ויברך עליו ויכוין לפטור המשקין עי"ש טעמו [...]

Les mots du jour à apprendre :

Fixer	לקבוע
Chemin Habitude	דרך
Tirer	למשוך

הלכות דברים הנוהגים בסעודה סימן קעד

עה באר הגויה

ב (ב) * בייין פוטר (ג) כל מיני (א) [א] משקין: הגה (ד) אפילו מצרכה ראשונה (ה) פרק כ"ד מצרכין וכו' * ס' ג' ס' ג' ס' ג' * ג' א"ם אין לו אלא כוס אחד (ה) מניחו עד לאחר (ז) המזון ומברך עליו: * ע"כ ד"ס מ"א * ד (ו) א"ם קבע (ג) לשחות * לפני המזון א"צ לברך על יין (ז) שבתוך המזון דייין שלפני המזון

שערי תשובה

ההשג"ח כפר"ח והשיג עליו בא"ר שהכונה ש"ס כלי ליעול ממנו ע"ש ומ"ש בהג"ה לריכ"ס מ"ס דוקא עיין בה"ח כלל ע"ו ומ"מ ס'ס והא"ר כחז לישב האחרונים:

[א] משקין. ענה"ט ועיין בגול מרצנה דלפי מאי דקיי"ל בסיון ר"ג דקובעין על היין אף לדין אף שלא היו המשקים לפני פוטר

לבהמ"ז מ"א: (ג) לשחות. לאו למימרא דבלא קבע אינו פוטר אלא נא לאפוקי אם לא היה דעמו מחלה לשחות אח"כ דהו נמלך:

באר היטב

(א) משקין. דוקא אם היו שר משקין לפניו בשעה שצריך על היין או היין פוטר אותם ט"ו: (ג) המזון. לפי מ"ש רמ"א ס"ס ק"ו ד"א דאינו חייב לברך מדאורייתא אם לא שחה והוא תלך לשחות ע"ש א"כ ה"ו מוטב לשחות ופטרט שניהגין עכשו כמ"ד דאינה טעונה כוס ומ"מ אם אינו נמא כ"כ פשוט דמחויב להניחו לבהמ"ז מ"א: (ג) לשחות. לאו למימרא דבלא קבע אינו פוטר אלא נא לאפוקי אם לא היה דעמו מחלה לשחות אח"כ דהו נמלך:

ביאור הלכה

* יין פוטר כל מיני משקין. ולפי"ו השוטה קאו"ע. אחר שמיית יין א"ס לברך עליו והוא על הזקוק"ר שטול בפיו למתק השמים ב"כ א"ס לברך דהוא נטפל להקאו"ע והקאו"ע לייין [ת"ס א"ח סימן מ"ו] ועיין בה"ח בכלל כ"ה נשמת אדם שכתב דאינו פוטר אלא"כ שחה מחלה ואח"כ לקח הזקוק"ר בפיו דאם יהנה מחלה מן הזקוק"ר לא יהיה טפל להמשקין ודעמו ס' דיותר טוב שיקח מחלה מעט זקוק"ר ויברך עליו ויכין לפטור המשקין ע"ש טעמו. ודע דהא דייין פוטר כל מיני משקין היינו אפילו לא כוון בעת צרכו לפטור אותם אלא בסתמא אפי"ו אמרינן דממילא נטפלים לו ועיין בה"ח וצ"ל שכתב דדוקא בשותה יין בקביעות אכל לא בשותה כוס אחד או ב' ואין דעמו למשך ע"מ ב"ן וכו"ש כשמקדש ושותה רק כמלא לוגמיו דלא מהני לפטור המשקין אפילו היו המשקין לפניו בשעת צרכו. והנה אף שבשעה צרכו קצתם שלא דבריו מפי שהרבה אחרונים חולקין ע"ז וסוברין דאפילו בלא קבע לשחות יין ב"כ מהני לפטור שאר משקין כשעומדין לפניו בשעת צרכו מ"מ נראה דאין להקל רק כששעה ע"פ כמלא לוגמיו שהוא שיעור חשיב דמיתבא דעמיה דגם לענין קידוש כמה גדולי ראשונים סוברין דאינו יולא בשחות ממלא לוגמיו כמבאר בסיון רע"א ס"ד בבאר הלכה ע"ש ואף שאנו מקילין בדעבד וסוברין דשיעור"ו כולם מתכרף למלא לוגמיו היינו רק לענין ללח יד מלוח קידוש אבל לא דלחיה זה הטעמית משהו שיעור חשוב שיהיו כל המשקין ששותה אחריו טפלין לו. והנה מדברי הדה"ח שהעתיקו דבריו צ"ל [לענין המסובין שלא טעמו מן הכוס שצריכין לברך על המשקה ששותין מוכח דעמו דס"ל דאפילו בטעמית כל שהוא מן היין אפילו ע"ש שאר המשקין ומ"מ לדינא ז"ע וכו"ל ונכון לכחלה שמי שצ"ה לפטור שאר המשקין וישנה עכ"פ מלא לוגמיו ונבלא"ה י"ל ליהר בהו כמ"ש בפי רע"א ס"ד] ואם לא שחה מלא לוגמיו יבאש לאחד שלא טעם כלל מן הכוס שיפטרנו בצרכו או שיעבד על מעט זקוק"ר לפטור המשקין: * לפני המזון. ר"ל סמוך להמוזן דמפולג א"ן שייך לפטורו לכו"ע וכ"מ

משנה ברורה

שנפטרים בצרכה הפת כמו שיחבאר לקמן מ"מ הואיל והיין הוא (ג) חשוב אינו נחשב טפל לפת להפטר בצרכו (ד) ואפילו כוון בפירוש בצרכה הפת לפטור כל מה שיחבאר צמוך הסעודה לא מהני לייין: ב (ב) יין פוטר וכו'. שהוא ראש וראשון לכל המשקים וכולם נטפלים לו [מוספות]: (ג) כל מיני משקים. ובלבד (ה) שיהיו לפניו על השלמן בשעה שצריך על היין [דאלו לא היו לפניו בשעת צרכה אף שהביאו המשקין לפניו בשעה שעמד עדיין היין לפניו לא מהני וצריך לברך עליהם] ויש מקילין אפילו לא היו לפניו (ו) ורק שיהיה דעמו עליהם וכו' בשלל קבע עלמו לשחות יין ורק כוס זה בלבד אבל אם קבע לשחות יין הסכימו (ז) כמה אחרונים דפוטר אפילו המשקין שלא היו לפניו בשעת צרכה כיון שנאו לפניו עכ"פ עמוד שהיין לפניו [ואם נאו לפניו אחר גמר שמיית היין צריך לברך על המשקין כ"כ מהר"מ בנעט צבאורו אם לא שיהיה דעמו על המשקין קודם גמר השמיה] ולכתחלה טוב יותר לעולם (ח) שיהיו שאר המשקין לפניו בעת צרכו על היין. ודע שאם קידש על היין והוליא אחרים בצרכו אם לא טעמו מכוס של קידוש ורוזים לשחות שארי משקין אף שהיו לפנייהם בשעה שצריך על היין (ט) לריכ"ס לברך על המשקין כי הטעם שיון פוטר הוא משום של המשקים טפלים לו וכשאינו שותה לא שייך טעם זה ועיין בבה"ל מה שכתבנו עוד בענין זה: (ד) אפילו מברכה ראשונה. ועיין לקמן סימן ר"ח סט"ו וצ"ל שם לענין צרכה אחרונה: ג (ה) מניחו וכו'. דאפילו למ"ד בהמ"ז אינה טעונה כוס (י) מ"מ מזה מן המוצר יש בהו אם יוכל לעשות ככוס כדלקמן סימן קפ"ב ס"א (יא) ומ"מ אם הוא נמא לשחות ואין לו שאר משקין מוטב שיחבאר קודם כדי ללחא גס דעמ המרדכי [שהוצא בהמ"ז לקמן סימן קל"ג] * סבור דכשתחבא לשחות אינו חייב מה"ח לברך בהמ"ז עד שיחבאר: ד (ו) אם קבע וכו'. כתבו האחרונים דל"ד קבע דה"ה אפילו אם שחה רק כוס אחד של יין קודם הסעודה דפוטר היין שצמוך הסעודה (ז) וכל זה אם (יג) דעמו לשחות גם צמוך הסעודה: (ז) שבתוך המזון

שער הציון

(ג) מפי שגורם צרכה לע"מ [גמרא] והיינו שנבמה מקומות מצרכין עליו אע"פ שא"ס לשחיה כגון בקידוש והבלה [לרש"י] ומוספות פירשו דהיינו מה שמברך על היין צרכה מיוחדת צפה"ג ומר"ז נשם ר"ח פי' עוד פירוש אחר ע"ש: (ד) פשוט: (ה) ט"ו נשם מרדכי [וטודאי דאפי' לא קבע דהא לדידיה אין בזה"ו קבע לייין] ואף דמלגוש משמע דהשו"ע מיייר דקבע על היין וכן מלדד בע"מ וכן הספיס בג"א לדינא הרבה אחרונים חולקין ע"ז הלא המה השכנה"ג וכו"ר וכו"ה בספר ע"ב וכן המ"א לקמן בסוף סקיי"א [וע' בפמ"ג בא"א סי' ר"ח אות א'] ודה"ח בג"ל קידוש והגר"ו כולם הסכימו דצ"ה לפניו מהני אף כשלא קבע על היין ובפשוט דברי המרדכי וכן משמע בצבאור הר"מ נעט על המרדכי אות ק"ד ע"ש דקבע על היין א"ס שיהיו המשקין לפניו בשעת צרכה ובלחא קבע מהני כשהיו לפניו ובחמת צפיר"ח המובא בהר"י ובמוספות רבינו יהודה ובא"ו ג"כ לא נזכר כלל ענין קביעות רק שיהיה היין והמשקין לפניו ואו הכל נטפלים לו ע"ש [ואפשר לומר עוד דגם הרשב"א שכתב דקבע על היין ג"כ כוונתו דבהו פוטר אף שלא היו המשקין או לפניו אבל צ"ה לפניו מודה דא"ס קבע ודכמשמע מפשטות דברי המרדכי ודלא כמו שכתב בג"א לדידיה בלא קבע לא מהני אף כשהיו או המשקין לפניו: (ו) הגר"ו ור"מ נעט בג"ל: (ז) ד"מ כה"ג ש"ה דגמ"ר נהר שלום דה"ח מן גזרים ודלא כט"ו ומ"א שמתמירין בה: (ח) לחוש לדעת הפוסקים דבהמ"ז אין קביעות לייין ועיין בה"ח: (ט) כן מתבאר מדברי הדה"ח בהלכות קידוש ע"ש ופשוט ומשמע מיייה דאם טעמו אפילו מקצת בעלמא טוב אינן לריכ"ס לברך על המשקין שאחריו ועיין בבה"ל דיש לפקפק דין זה הרבה: (י) שטה מקובצת: (יא) מ"א ומש"כ כשאין לו שאר משקין הוא צ"ר וכתב הפמ"ג דכשהו בשלל אפטר דאפילו נמא יותר טוב להניחו לאחר המזון: (יב) חוספות פי' כ"מ בראש דבריהם וכן החוספות נפקים דף ק' ע"ב ד"ה ידי יין בסוף דבריהם אכן מסוף דבריהם צ"מ הג"ל משמע ק"מ דצמוך הסעודה אדם רגיל לשחות והו' כאלו היה דעמו לזה אפילו מתממא וכן משמע מר"ש פסיים פי' בתרא סי' ד' ע"ש דאפילו בשהיה רק היין לפניו מתממא דעמו לזה א"ן סוף דבריו סותר ק"מ לזה ע"ש: (יג) בשו"ע הגר"ו פוסק דנמקוס שגילין לשחות הגהות ותיקונים: א) קצ"ז: ב) מ"ב: ג) דשתיית כולם: ד) אולי צ"ל אין צריך:

ליקוטי דברי הרב א) ובשו"ע הרב סעיף ד' כתב: ואפילו אינו קובע עצמו לשחות יין אלא שותה יין מעט לצורך מצוה כגון קידוש והבדלה, וכו' פוטר שאר משקים, ובסידור סדר ברכת הנהנין פרק א' הלכה כ"א כתב שאפילו שחה מרביעית.

הלכות דברים הנוהגים בסעודה סימן קעד

באר הגולה 150

ה' הא"ש שס
ו' חו"ט שס ז כ"י
ח' פסח"ט ק"ג
וכתוב מ"א שס
פסח"ט וכלתמי

פוטרו (ח) וכן היין של קידוש פוטר יין (ט) שבתוך (ד) המזון (י) וכן המבדיל על השלחן פוטר היין שבתוך המזון וי"א (יא) שאין ברכת (יב) * יין הבדלה פוטר אלא א"כ (יג) נטל (ה) ידיו (יד) קודם הבדלה 'הילכך המבדיל קודם נטילה (טו) יכוין שלא להוציא יין (וע"ל סי' רנ"ט סעיף ז') שבתוך הסעודה ובדיעבד שלא כיוון כך פוטר יין שבתוך הסעודה דספק ברכות דרבנן להקל: ה' כל מה ששותה (טז) בתוך הסעודה די לו (יז) בברכה אחת א"כ כשבירך (יח) לא היה דעתו לשתות אלא אותו הכוס ונמלך לשתות (יט) [בן אחר: הגה וכן מי (יט) שצא לסעודה (כ) ומושיטין לו הרבה כוסות מנך על כל אחד ואחד דהו (י) נמלך (כל זו) וע"ל סי' קע"ט וכן מי שמירך (כא) על כוס ברכת נשואין ואינוודע להיכן יגיע הכוס (כב) כל אחד לריך לנךך דמקרי נמלך (אגודה פרק ערבי פסחים וע"ל סימן ק"פ):

שערי תשובה

וכמוצא מהד"מ וכן כתב בפ"מ עפ"י הד"מ ע"ש ועיין במג"א: * [בן אחר. עכ"ט ומהריק"ש למד מכאן כשהקורא מכוון לגמור עם העולה ושחק ואחר כך אמרו שיקרא להלן לריך העולה לנךך שנית דהו נמלך וביניהם ורדים חולק על מהריק"ש ובפרט שזמן מחזיק בדעת מהריק"ש ונכ"ר ככתב בס' מו"ה שכתב להלן דכוונת המנךך על כל מה שקראו לפניו כו' וגם צירוף מ"ש גו"ר דש"ך טפל לצטר ובמרייהו גריר וכן ראינו בהל' רב כמה פעמים בפני חכמים ולא הצריכוהו לנךך ע"ש:

והאינדנא שיש מנהג כשאחד בא אלל אחת ששותין כבר שהרבה

ביאור הלכה

מהלש ע"ש: * יין הבדלה. מוכח מזה דנקידוש סובר דפוטר כל גווי ואף דכמה פוסקים סוברים לדעת החוספות ה"ה בין של קידוש דוקא אחר נטילה לא רצה המחבר להכריע בן להלכה דבהבדלה גופא שבתוך המזון (טו) לריך לנךך שנית על יין שלאחר הסעודה כי יין שבתוך המזון אינו בא רק לשרות המאכל שנמעי ואינו חשוב לפטור היין שלאחר המזון שצא לשמיה ולתענוג וועיין צ"כ שכתב דלס הוא כמאמח אכילתו אפילו נשתהא זמן הרבה אחר הסעודה אעפ"כ כל זמן שלא בירך צה"מ"ו כיון שבתוך המזון דמי דבא לשרות המאכל וגם משמע קנת מדברי הרשב"א דלס הוא שותה מיד אחר האכילה ג"כ מסתמא כדי לשרות המאכל הוא באל אך באמת (טו) אין דין זה מנאי ביניו שאין אנו מושיטין ידיו מן הפת עד צה"מ"ו ומשיב הכל חוץ הסעודה ולפיכך ממילא יין שבתוך המזון פוטר גם יין שלאחר המזון דזה וזה לשרות: (ח) וכן יין של קידוש. קמ"ל (יז) דלא תימא דוקא יין קודם המזון דחשיב דבא לפתוח המעיין ולשתות פוטר בתוך הסעודה אבל יין קידוש דבא עיקרו למנוח אימא לא קמ"ל דפוטר. (יח) וי"ל פשוט דנמדדיתנו שאין אנו רגילין לשתות יין בתוך הסעודה אפילו בשנת אינו פוטר אלל א"כ היה דעתו לזה ממחלה וכמו שכתבתי מקודם: (ט) שבתוך המזון. וה"ה שלאחר המזון [אחרונים]: (י) וכן המבדיל וכו'. ר"ל אע"ג דבהבדלה אינה שייכא כלל לסעודה כמו קידוש אפ"ה כיון דהבדיל על השלחן ר"ל שהיין עצמו לסעודה שייכא לסעודה ומיירי כנ"ל שהיה דעתו לשתות גם בתוך הסעודה: (יא) שאין ברכת וכו'. הטעם כנ"ל (יט) דאינה שייכא לסעודה כמו קידוש [שהיין אלל נמקום סעודה] וע"כ ס"ל לה"ה דבעינן עכ"פ שיעול ידיו לסעודה ממחלה דבזה בודאי אמתלתא דסעודה היא: (יב) יין הבדלה. כתב מ"א דדוקא יין הבדלה שאינו בא לנורך סעודה (כ) אבל בין שלפני המזון דעלמא שצא לנורך סעודה לפתוח המעיין פוטר אפילו קודם נטילה יין שבתוך הסעודה ולהכי סתם המחבר בריש הסעיף ולא התנה דדוקא אחר נטילה: (יג) נטל ידיו. לאו דוקא דה"ה אס קבע עצמו לסעודה על השלחן [מ"א] אינא"ר חולק עליו (כא) וכן משמע מביאור הגר"א: (יד) קודם הבדלה. ואל"ת היכי שרי להפסיק בהבדלה בין נט"ל להמוציא (כז) י"ל דלא הוי היסא הדעת כיון שדעתו לאכול ואינו רשאי לאכול בלי הבדלה (כב) אבל להפסיק בשתיית רשות בין נטילה להמוציא אסור: (טו) יכוין שלא להוציא. וזו יבירך ברכה אחרונה על כוס זה קודם הסעודה: ה' (טז) בתוך הסעודה. ר"ל אפילו שלא צנת אחת: (יז) בברכה אחת. דמסתמא כשבירך צה"ג על כוס האחד דעתו היה ג"כ על כל מה ששתה בתוך הסעודה: (יח) לא היה דעתו וכו'. ר"ל (כד) שהיה דעתו שלא לשתות אלל אותו הכוס ולא יותר אלל שא"כ נמלך לשתות עוד וככתב הט"ז דה"ה לענין אכילה כגון שקנה לעצמו לחם א' ולאכלו כולו וע"ז בירך ואח"כ נחאזה לאכול עוד ושולל לקנות עוד לריך לנךך שנית המוציא אלל אס י"ו צבית לחם וחותר לו חתיכה לאכול אותה ואח"כ רוצה לחתוך עוד אין זה נמלך דרך אדס הוא ט"ז עיין סימן ר"ו ס"ה: (ז) נמלך. ומניין לו כוסות מסתמא כשבירך על הראשונה דעתו על כל מה

משנה ברורה

המזון. וה"ה דפוטר נמי יין שלאחר המזון קודם צה"מ"ו [נמקום (יד) שרגילין לשתות יין אחר גמר אכילתן או שהיה דעתו לזה בפירוש] אבל אס לא היה לו יין לפני המזון ובירך על היין שבתוך המזון (טו) לריך לנךך שנית על יין שלאחר הסעודה כי יין שבתוך המזון אינו בא רק לשרות המאכל שנמעי ואינו חשוב לפטור היין שלאחר המזון שצא לשמיה ולתענוג וועיין צ"כ שכתב דלס הוא כמאמח אכילתו אפילו נשתהא זמן הרבה אחר הסעודה אעפ"כ כל זמן שלא בירך צה"מ"ו כיון שבתוך המזון דמי דבא לשרות המאכל וגם משמע קנת מדברי הרשב"א דלס הוא שותה מיד אחר האכילה ג"כ מסתמא כדי לשרות המאכל הוא באל אך באמת (טו) אין דין זה מנאי ביניו שאין אנו מושיטין ידיו מן הפת עד צה"מ"ו ומשיב הכל חוץ הסעודה ולפיכך ממילא יין שבתוך המזון פוטר גם יין שלאחר המזון דזה וזה לשרות: (ח) וכן יין של קידוש. קמ"ל (יז) דלא תימא דוקא יין קודם המזון דחשיב דבא לפתוח המעיין ולשתות פוטר בתוך הסעודה אבל יין קידוש דבא עיקרו למנוח אימא לא קמ"ל דפוטר. (יח) וי"ל פשוט דנמדדיתנו שאין אנו רגילין לשתות יין בתוך הסעודה אפילו בשנת אינו פוטר אלל א"כ היה דעתו לזה ממחלה וכמו שכתבתי מקודם: (ט) שבתוך המזון. וה"ה שלאחר המזון [אחרונים]: (י) וכן המבדיל וכו'. ר"ל אע"ג דבהבדלה אינה שייכא כלל לסעודה כמו קידוש אפ"ה כיון דהבדיל על השלחן ר"ל שהיין עצמו לסעודה שייכא לסעודה ומיירי כנ"ל שהיה דעתו לשתות גם בתוך הסעודה: (יא) שאין ברכת וכו'. הטעם כנ"ל (יט) דאינה שייכא לסעודה כמו קידוש [שהיין אלל נמקום סעודה] וע"כ ס"ל לה"ה דבעינן עכ"פ שיעול ידיו לסעודה ממחלה דבזה בודאי אמתלתא דסעודה היא: (יב) יין הבדלה. כתב מ"א דדוקא יין הבדלה שאינו בא לנורך סעודה (כ) אבל בין שלפני המזון דעלמא שצא לנורך סעודה לפתוח המעיין פוטר אפילו קודם נטילה יין שבתוך הסעודה ולהכי סתם המחבר בריש הסעיף ולא התנה דדוקא אחר נטילה: (יג) נטל ידיו. לאו דוקא דה"ה אס קבע עצמו לסעודה על השלחן [מ"א] אינא"ר חולק עליו (כא) וכן משמע מביאור הגר"א: (יד) קודם הבדלה. ואל"ת היכי שרי להפסיק בהבדלה בין נט"ל להמוציא (כז) י"ל דלא הוי היסא הדעת כיון שדעתו לאכול ואינו רשאי לאכול בלי הבדלה (כב) אבל להפסיק בשתיית רשות בין נטילה להמוציא אסור: (טו) יכוין שלא להוציא. וזו יבירך ברכה אחרונה על כוס זה קודם הסעודה: ה' (טז) בתוך הסעודה. ר"ל אפילו שלא צנת אחת: (יז) בברכה אחת. דמסתמא כשבירך צה"ג על כוס האחד דעתו היה ג"כ על כל מה ששתה בתוך הסעודה: (יח) לא היה דעתו וכו'. ר"ל (כד) שהיה דעתו שלא לשתות אלל אותו הכוס ולא יותר אלל שא"כ נמלך לשתות עוד וככתב הט"ז דה"ה לענין אכילה כגון שקנה לעצמו לחם א' ולאכלו כולו וע"ז בירך ואח"כ נחאזה לאכול עוד ושולל לקנות עוד (כה) לריך לנךך שנית המוציא [והטעם (כו) דמעשיו מוכיחין דלא היה דעתו לאכול כ"א הלחם שקנה דאל"כ היה קונה יותר אלל שא"כ נחאזה לאכול עוד] אלל אס י"ס לו צבית לחם וחותר לו חתיכה לאכול אותה ואח"כ רוצה לחתוך עוד אין זה נמלך דרך אדס כן הוא דלפעמים בשעת ברכה מושב שיהיה די לו חתיכה אחת ואח"כ כשרוצה שאינו שבע בזה לוקח עוד: (יט) שבא לסעודה. היינו (כח) שאינו מן הקרואים אלל שצא דרך עראי לשם לךך אמרינן דהוי נמלך דבשעת שבירך לא היה יודע אס יתנו לו עוד וכלקמן בסיומן קע"ט סה"ו" ע"ש צה"ב: (כ) ומושיטין לו. ר"ל שלא צנת אחת אלל בזה אחר זה: (כא) על כוס ברכת נשואין. שיש שס הרבה מסובין וכל כיוצא בזה: (כב) כ"א צריך לברך. דמסתמא אינו מכוון ללאת בברכת המנךך

שער הציון

יין בתוך הסעודה אפילו מסתמא אמרינן כאלו היה דעתו לזה כי פסק במסקנת המוס' הג"ל ברכות: (יד) עיין ברא"ש שס בשם הראב"ד: (טו) גמרא: (טז) לט"ט ומ"א: (יז) פמ"ג: (יח) ממשעה דאפי שס בצמרא דמיירי ביו"ט וכפירש"י שס: (יט) ע"ת וס"א: (כ) מ"א וכ"כ הא"ר: (כא) דרואית המ"א הוא מסתמא דברי החוספות וכמו שפירש במטה"ש ע"ש והגר"א כתב דנאמת דעת החוספות בדף מ"ג דעת הרא"ש ואל"כ אין שום מקור לחדשו: (כב) מ"א ומאמ"ר: (כג) עיין א"ר וכ"כ המגן גטריס: (כד) דלס היה צמחא בודאי אינו לריך לחזור וכמו שפסק המחבר לקמן סימן ר"ו: (כה) אף דהא"ר כתב על דברי הרב ט"ז וז"ע בספר מאמר מרדכי ובספר מגן גטריס הסכימו לדבריו: (כו) מאמר מרדכי: (כז) ומסתמא דבשתיית יין הו נמלך בכל גווי אפילו אס לא היה לריך להביא כוס שני מן השוק: (כח) כן מוצא לקמן סימן קע"ט ע"ש צה"ב:

[1]* הגהות ותקונים: (א) סעיף ד' וה':

ליקוטי דברי זורב"א) ובשו"ע הרב סעיף ה' כתב: ויש אומרים שישן הבדלה וכו' אינו פוטר היין שבסעודה א"כ הבדיל על שולחנו ממש, דהיינו אחר שקבע עצמו לסעודה על השולחן או אחר שנטל ידיו וכו'. (ב) בשו"ע הרב סימן קס"ו כתב דתלוי בשני דעות שבסימן קס"ו, ולהדעה השניה שם אסור משום הפסק.

Bon Simoud sur Matmidim!